

F. t. Retsplejelov for Grønland

ske i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt gælder for kriminalsager.

I bestemmelsen er herudover foreslået nærmere regler med hensyn til umyndige samt en regulering af spørgsmålet om, hvem påtåleretten tilkommer i tilfælde, hvor forurettede er død, eller hvor den kriminelle handling er rettet mod en afdød.

Det følger af *stk. 3*, at den, der efter *stk. 2* er påtaleberettiget, kan give afkald på denne ret, og at dette også gælder, selv om der er anlagt sag herom. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 725, *stk. 2*.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 3.3.5.

*Værneting**Til §§ 303-304*

Bestemmelserne svarer med enkelte sproglige ændringer til de nugældende bestemmelser i retsplejeloven for Grønland, kapitel 5, §§ 1 og 2.

Som efter den gældende ordning kan en kriminalsag behandles enten ved retten i den kreds, hvor handlingen er begået, eller ved den ret, i hvis kreds sigtede bor eller opholder sig. Ved valget af værneting efter de to bestemmelser, skal der tages hensyn til, hvor sagen bedst vil kunne opklares, jf. den foreslåede bestemmelse i § 307, men værnetingene vil i øvrigt være ligestillede.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 2.2.

Til § 305

Stk. 1 og 3 svarer i vidt omfang til den gældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 5, § 4. Efter denne bestemmelse kan retten træffe bestemmelse om overflytning af en kriminel sag til en anden ret, der er lovligt værneting, når der på grund af vidners bopæl eller af anden grund skønnes at være ganske særlig anledning til sagens overflytning.

Bestemmelsens formulering foreslås ændret, således at retten kan træffe bestemmelse om overflytning til en anden ret, når det på grund af vidners bopæl eller af andre grunde skønnes hensigtsmæssigt. Ved at lempe de krav, der skal være opfyldt for at overflytte en sag, er det tanken at fastholde og fremhæve smidighed og fleksibilitet som et af de bærende elementer i den grønlandske kriminalretspleje. Samtidig vil forslaget være egnet til at styrke bevisumiddelbarhedsprincippet i kriminalretsplejen, jf. nærmere betænkningens afsnit X, kap. 11.2.5.

I forlængelse af denne målsætning foreslås i *stk. 2* en ny bestemmelse, hvorefter Retten i Grønland kan bestemme, at en sag skal behandles ved en ret, der i modsætning til overflytning efter *stk. 1* ikke er værneting efter de foranstående regler.

Overflytning efter *stk. 2* kræver i alle tilfælde, at særlige grunde taler for det. Overflytning i et sådan tilfælde skal således have undtagelsens karakter.

Bestemmelsen, der til dels bygger på princippet i den danske retsplejelovs § 702, *stk. 1*, vil f.eks. kunne anvendes i tilfælde, hvor samtlige vidner i en sag er bosat eller opholder sig på et sted, der ikke er værneting efter reglerne i §§ 303-304. I denne situation vil hensynet til sagens opklaring og forfølgning med styrke kunne tale for, at sagen behandles på det sted, hvor vidnerne bor eller opholder sig.

Efter *stk. 3* træffes beslutningen om overflytning efter *stk. 1* af den kredsret, hvor forfølgningen er begyndt. Det forudsættes, at der i denne situation gives parterne lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet, forinden afgørelsen om overflytning træffes.

Overflytning efter § 305, *stk. 1* eller *stk. 2*, forudsætter i alle tilfælde, at hovedforhandlingen endnu ikke er begyndt.

Retten's afgørelser om overflytning kan kæres til landsretten i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser om kære.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 2.2.

Til § 306

Bestemmelsen henviser til den foreslåede bestemmelse i kriminallovens § 7 om adgangen til at anlægge eller henvide en sag til forfølgning i Danmark, hvis gerningsmanden ikke har en tilstrækkelig tilknytning til Grønland.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit X, kap. 2.2. Med hensyn til spørgsmålet om adgangen til at overføre fuldbyrdelsen af domme til og fra Grønland henvises til betænkningens afsnit XV, kap. 10.

Det tilføjes, at en bestemmelse svarende til kriminallovens § 7 efter kommissionens opfattelse tilsvarende bør indsættes i den danske retsplejelov. Justitsministeriet vil sammen med politiet og anklagemyndigheden overveje behovet for og i givet fald den nærmere udformning af en sådan bestemmelse.

Til § 307

Den foreslåede bestemmelse, der som grundprincip fastslår, at valget af værneting skal ske ud fra hensynet til, hvor sagen bedst vil kunne opklares, svarer med